

№ 10

1871 септември 4, [Кюстенджа].

Писмо от Дойно Д. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила

1871 го[дина], месец септем[в]р[и], 4

Драги ми мой батю. Ето идим сос това мое кракичко писамаце да ви явим, как ви приехме вашито писму и разабрахме, как сти [в]се живо и здраво. И така и ний молимим милостивнаго Бога заради вашито добро здравие, така да ви завари и нашито писму в голема висилиба.

И подир това разабрахме, що ни нареждате за [в]сичко, ну само заради това ми е мачно, [че] до сига като стана три и четири писма ти изапроваждам и не ми пишиш заради [в]сичиките. Ни зная прие[х]те ли ги, или не.

И подир това, да ви явим, [че] вот С[ливен] приех писму на авагоста, 26, писму во[т] бача, и ми пиши за [в]сичко [в]се добро, ну само нашата най-малка сестрица била болна. И сега пак приех вот един наш приятел на авагоста, на 29, писму и намиралу са боляс[т] ис селу и повомирвали нарядко. И друго, ако питаш заради нашите свадби, ни ми евява бачу ништу, ну ас додето ни до[й]да при теби и при бате Руска, да ви собира, ни вотивам в Жеруна и да ви завида за сва[т]бите. А ви[й] като кажите „ни можим дойди“, ас [до]то-гава ша си сиде в Доброджа при стадото и когато дойдите вий, и ас сос вас сам заедно на Жеруна [ще се върна], така да знайш. И така да поздравиш на бате Русска. И друго ми нарежда бачю, чи са [се] виждали сос Г[осподин] Д[имитър] х[аджи] Ставрюв и ми пиши да тряся леснуто, та да исапрата малако кашкавал, та да го испратем по него. Ну за в Жеруна нема сега такава чияк да вотива и ас го придавам на Г[осподин] Христаки х[аджи] Стоянув, та да ви го исапрати. Три киллета₁₀₋₁, зашите са. И подир това ти изевявам, заради валаната₁₀₋₂, колко веки е вотишла в селу - 15 воки.₁₀₋₃ И заради цената да ти кажим, тука в Доброджата са дади по 7 г[роша]₁₀₋₄ и по седам и по-лувина, и до восам има, та са дади. А ний нема да гледаме нея цана, ну ща ви кажим по седам гроша на вас, да ни ви вобляшим₁₀₋₅, защото вий сега зафашатате на тойзи аша-вириш₁₀₋₆, [и сте] нови мюджери[и]₁₀₋₇ и ний - нови сатаджии₁₀₋₈, та и исмижду ни не востава. И да ми са вотговориш за скоро, заради нас, сам си ли да дойда в Ибраила слет месец за востетните₁₀₋₉, или ща ми ги внисеш в Кюсте[н]джа₁₀₋₁₀, защото ний имаме намерение за свитого Димитрие₁₀₋₁₁ да пристигним в Жеруна. И подир това немам друго, що да ви пишим, ну само поздравлявам наши познайни приятели нарочно, [в]сичики, които са знайме и познаваме.

И друго, бате, да знайш колко са зарадвах като ти видях натписат на писмуто. И на тоя час [се] случих малако като трескав, ну ст[р]еснах са, и вот то[ва] време нема веки да